

تحلیل وضعیت سرمایه اجتماعی در شهر کرمان^۱

ملیحه شیانی*، میرطاهر موسوی**

طرح مسئله: مفهوم پردازی سرمایه اجتماعی مرهون مطالعات آنالیزم‌دان و صاحب‌نظران حوزه‌های مختلف علوم اجتماعی در دوره کلاسیک و مدرن است. اما امروزه به عنوان یک موضوع محوری در مرکز بسیاری از پژوهش‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌های ریزی‌ها قرار گرفته است. بر همین اساس، مطالعه سرمایه اجتماعی در شهر کرمان انجام یافته است.

روش: روش پژوهش پیمایش و تکنیک گردآوری اطلاعات پرسشنامه بوده است. جامعه آماری را ساکنان ۱۵ سال به بالای شهر کرمان تشکیل می‌دهند که با کاربرد فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای ۳۵۰ نمونه انتخاب شدند.
یافته‌ها: یافته‌ها نشان می‌دهد سرمایه اجتماعی در شهر کرمان در حد متوجه برآورد شده که دارای چندگانگی در ابعاد و مؤلفه‌ها است. در برخی ابعاد می‌توان گونه‌ستی سرمایه اجتماعی و در برخی مؤلفه‌ها غالبه اشکال نوین را مشاهده کرد.

نتایج: با توجه به گذار جامعه ایران از سنت به توسعه یافگانگی تقویت نهادهای مدنی، خدمت‌سازی آموزش‌های عمومی، تأمین امنیت، پرهیز از تصدی گری دولتی، اعتماد سازی، تقویت نگرش‌ها و پنداشت‌های مثبت و ... به منظور رفع چالش‌های سنت و مدرنیته و ارتقاء سرمایه اجتماعی توصیه می‌گردد.

کلید واژه‌ها: پیوندها و اعتماد فردی، حمایت اجتماعی، سرمایه اجتماعی، کرمان همبستگی و انسجام اجتماعی، روابط اجتماعی، هنجارها و اعتماد اجتماعی،
تاریخ دریافت: ۸۸/۰۷/۱۲ تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۴/۲۷

۱- این مقاله برگرفته از یافته‌های طرح «سنجدش سرمایه اجتماعی در ایران» می‌باشد، که با مشارکت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی توسط دکتر میرطاهر موسوی در سال ۱۳۸۶ انجام یافته است.

* دکтор جامعه‌شناس، دانشگاه تهران، mshiani@ut.ac.ir

** دکtor جامعه‌شناس دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مقدمه

در هر جامعه‌ای علاوه بر سرمایه‌های فیزیکی، مادی، انسانی و نمادین با موضوعی به نام سرمایه اجتماعی سر و کار داریم که با انواع سرمایه‌ها رابطه متقابل دارد. توجه به مفهوم سرمایه اجتماعی و سنجش آن روش و راهکار مناسبی است تا اعضاء دست اندکار امور جامعه بتوانند امور جامعه و مسائل محلی را مورد باز اندیشی قرار داده، تصمیم‌های مؤثرتری برای برنامه‌ریزی گرفته و ضمن جلوگیری از فرسایش این سرمایه مهم و تأثیرگذار در امر توسعه انسجام جامعه را گستردۀ تر و ثابت نمایند.

نکته قابل توجه در سنجش سرمایه اجتماعی تفاوت میان گونه‌های مختلف و نحوه شکل‌گیری آن در جوامع سنتی و مدرن است. به طوری که سرمایه اجتماعی در جوامع سنتی و کمتر توسعه یافته غالباً از نوع محدود و خاص و مبتنی بر اعتماد درون گروهی بوده که تحت عنوان سرمایه اجتماعی قدیم^۱ یا سرمایه اجتماعی سنتی مورد شناسایی قرار می‌گیرد. در حالی که در جوامع توسعه یافته، نوع دیگری از این مفهوم با عنوان سرمایه اجتماعی جدید^۲ یا مدرن ذکر می‌شود که بیشتر بر اساس جنبه بین گروهی و توأم با اعتماد اجتماعی عام و تعمیم یافته است.

بایستی اذعان داشت که سرمایه اجتماعی، نحوه شکل‌گیری و کم و کیف آن در جوامع و به همین ترتیب در ایران به صورت تصادفی توزیع نشده است، بلکه الگوهای قابل پیش‌بینی منجر به ایجاد آن شده است. با توجه به این که در گستره ملی ایران از یک سو شاهد گستردگی جغرافیایی، تنوع جمعیت، تعدد قومیت‌ها و خرده فرهنگ‌ها هستیم و از دیگر سو نوعی انسجام اجتماعی دیر پا در آن قابل مشاهده است. این وضعیت دو وجهی، زمینه ساز شکل‌گیری انواع مختلفی از سرمایه اجتماعی در مناطق جمعیتی اعم از استان‌ها و یا شهرستان‌ها در ایران شده که تفاوت‌های مذکور را بازتاب می‌دهد. بر همین اساس سنجش این مفهوم در نقاط شهری و روستایی ایران دست‌آوردهای قابل ملاحظه‌ای را در بر خواهد

1- old social capital 2- new social capital

داشت. بخشی از این دست آورده است که استان کرمان و به خصوص شهر کرمان معطوف است که نقطه کانونی توجه این پژوهش است. لذا، پرسش آغازین مقاله، ناظر بر این است که «وضعیت سرمایه اجتماعی در شهر کرمان به عنوان یکی از مناطق مهم و گستردۀ کشور چگونه است؟». به منظور پاسخگویی به این پرسش تلاش میگردد پس از توصیف وضعیت سرمایه اجتماعی به تحلیل وضعیت و شناخت عوامل مؤثر بر کم و کیف آن در شهر کرمان نیز پرداخته شود.

مبانی نظری

با وجودی که موضوع سرمایه اجتماعی به صورت ضمنی و غیر مستقیم در آراء اندیشمندان متقدم مطرح بوده است، لیکن از سال ۱۹۱۶ و در دو دوره کوتاه مطرح شدن مفهوم سرمایه اجتماعی از دیدگاه صاحب نظران معاصر به عنوان موضوع مطالعه در حوزه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، با سرعت بسیار زیاد انتشار یافت. با وجودی که تولید مطالب در این زمینه در سطوح جهانی شگفت انگیز بوده لیکن همین ویژگی در یک دوره نسبتاً کوتاه موجب شده تا نوعی آشفتگی و بسی نظمی در مجموعه یافته‌ها به وجود آید و سبب ایجاد شکاف جدی بین فهم تئوریک و ابزار سنجش شود، لذا تلاش در این حوزه نیاز به دقت و جامع نگری وافری دارد.

گرچه در باب مفهوم سرمایه اجتماعی حرف و حدیث زیاد است و برخی چون ولکاک مدعی اند که از دهه ۱۹۲۰ تا ۱۹۸۰ مفهوم سرمایه اجتماعی هفت بار مستقلًا و از سوی متفکرانی با رشتۀ تخصصی گوناگون وضع شده است، اما بدون تردید برای ریشه یابی مباحثی که بعدها در قالب سرمایه اجتماعی مفهوم‌سازی شده‌اند، باید به متفکران کلاسیک جامعه شناسی، اقتصاد، تعلیم و تربیت و فلسفه رجوع کرد. چنین ادعای درستی، در باب این امر که چه متفکری را باید پیشگام و سرآمد دیگران تلقی کرد، کمکی نمی‌کند. برکنار از این موضوع نام سه متفکر بیش از دیگران مطرح شده است. این سه متفکر

دورکیم، مارکس و بر و زیمل اند. باید اضافه کرد که به دلیل استفاده از مفهوم سرمایه در سرمایه اجتماعی، نمی توان کارل مارکس را نیز نادیده گرفت. (Farr, 2003: 9).

تأثیر کلاسیک‌ها بر بحث‌های سرمایه اجتماعی و نقش آنانی که نظراتشان راه را برای متغیران دل مشغول این مفهوم هموار کرده، به پایان نیامده است. از جمله می‌توان به آدام اسمیت نویسنده کتاب دوران ساز «ثروت ملل» اشاره کرد که با کتاب ارزشمند دیگری به نام «نظریه احساسات اخلاقی» (۱۷۵۹ و ۱۷۷۶) به مفهوم سرمایه اجتماعی فوق العاده نزدیک شده و موضوعی پرداخته که بسیاری از متغیران بعدی مغرب زمین بر آن پای فشرده‌اند. وی در جمله‌ای بدون آن که از مفهوم سرمایه اجتماعی استفاده کرده باشد، معنای آن را تمام و کمال القاء ساخته است. «هر انسانی لذت‌ها، زجر و درد خویش را به مراتب بیش از دیگران احساس می‌کند. بعد از خود او، اعضای خانواده اش، آنانی که با او در زیر سقفی مشترک روزگار می‌گذرانند، والدین او، فرزندانش، خواهران و برادران او یعنی همه کسانی که به نحوی طبیعی هدف گرم‌ترین محبت او هستند [به این احساس نزدیک می‌شوند]» (Smith, 1976: 321).

لازم به یادآوری است که در دیدگاه صاحب نظران کلاسیک در این حوزه نوعی دو انگاری و دوگانه بینی‌های تقلیل گرایانه نظم و تضاد، فرد در مقابل جمع و ذهن در برابر عین مشاهده می‌شود که امروزه در دیدگاه‌های تلفیق گرای اندیشمندان معاصر جایگاهی ندارد.

تالکت پارسنز با دیدگاهی تلفیق گرا اجتماع را به عنوان یکی از چهار خرده نظام اصلی لازم برای حفظ نظم در هر جامعه‌ای می‌داند. اجتماع حوزه تعاملات اجتماعی در جهت رشد و شکوفایی احساسات، عواطف و تولید تعهد، وفاداری و مسئولیت‌پذیری لازم برای به‌هم وصل کردن افراد و گروه‌ها است. پیدایش دوستی، مودت، اعتماد، همبستگی و انسجام اجتماعی از کارکردهای خاص خرده نظام اجتماع است. کم و کیف کارکرد اجتماع به نوع اجتماع (محلي، ملي و بين‌المللي) و ویژگی‌های سایر خرده نظام‌های فرهنگی،

سیاسی، اقتصادی و نوع تعامل آن‌ها با هم بستگی دارد. در جوامع سنتی که در آن‌ها اجتماعات محلی کوچک^۱ غالب است، خاص‌گرایی، عاطفه‌گرایی، رابطه‌گرایی و جانب داری، و بر عکس در جوامع مدرن، عام‌گرایی، خردگرایی، ضابطه‌گرایی و ... رواج دارد که در قالب نظام‌های شخصیتی متبلور می‌شود. مطالب پارسونز درباره انواع اجتماعات خاص و عام و متغیرهای الگویی او منبع مباحث جدیدی شده است که امروز در ارتباط با گونه‌های سرمایه‌های قدیم (درون گروهی) و جدید (بین گروهی) مطرح می‌شود.(Parsons, 1966)

یورگن هابرمانس هم در بحث از حوزه جهان ما یا اجتماع و نظم اجتماعی، ضمن تأثیرپذیری از پارسونز ایده‌های جدیدی مطرح کرده است. هابرمانس سرمایه اجتماعی به معنی وفاق تفاهمی و کنش ارتباطی و هنجارهای عام فراگروهی را محصول جهان حیاتی و حوزه عمومی^۲ می‌داند. حوزه عمومی فضایی است که در آن کنش‌گران اجتماعی می‌توانند به دور از دخالت سیستم که معمولاً با زبان ثروت و قدرت (تطمیع و تهدید) برخورد می‌کند به گفتگوی آزاد، خردمندانه و به دور از هر نوع سلطه پردازند و درباره اهداف (ارزش‌ها) و راه‌های رسیدن به آن‌ها (هنجارها) به توافق برسند و با عقلانی کردن جهان زندگی، سیستم را نیز عقلانی نمایند و به طرف جامعه‌ای انسانی‌تر و برخوردار از خردورزی، انسجام، آزادی و عدالت بیشتر حرکت نمایند. حوزه عمومی و کنش ارتباطی، هم عامل و هم شاخص سرمایه اجتماعی عام و انتظام‌بخش حیات اجتماعی‌اند.(Habermas, 1979)

آتونی گیدنر سرمایه اجتماعی به معنای شبکه روابط، تعهد و اعتماد اجتماعی را در جوامع سنتی محدود و درون گروهی و در جوامع مدرن وسیع و تعمیم یافته می‌داند. اعتماد عام به اصحاب تخصص یکی از مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی جدید و نوظهور در جوامع مدرن است که پایه اصلی حیات اجتماعی است. گیدنر مدرنیته متأخر را با

فرایندهای جهانی شدن، بازاندیشی و از جا کنگری و تهی شدن ظروف زمان و مکان در قالب مفهوم فضا زمینه‌ساز کنش‌های از راه دور، تعاملات گسترده و اعتماد انتزاعی و تعمیم یافته مطرح می‌کند. این امر مفهوم سرمایه اجتماعی را از سطوح محلی و ملی به سطح جهانی گسترش می‌دهد. او سرمایه اجتماعی جدید را با قدیم متفاوت می‌داند. در جامعه سنتی، زندگی مبتنی بر ایمان و قطعیت است و هیچ چیزی جز عامل خارجی آن را مختل نمی‌کند. ولی انسان مدرن زندگیش بر احتمالات و عدم قطعیت استوار است و لذا اعتماد او توأم با نوعی اضطراب و دلهره درونی است که ذاتی زندگی مدرن است (Giddens, 1998). گیدنز در یکی از آثارش با عنوان «دگر دیسی صمیمت» از نوعی سرمایه اجتماعی جدید با عنوان «رابطه ناب» یا رابطه به خاطر رابطه یاد می‌کند که در آن افراد، عاری از هر نوع وابستگی اقتصادی، سیاسی، ایدئولوژیک و غیره، صرفاً به خاطر مودت، دوستی، عشق متقابل و با هم بودن به تشكیل خانواده‌ای اقدام می‌کنند که در آن هم فکری، همدلی، همکاری و اعتماد و احترام و بهره‌مندی و احساس لذت متقابل جای هر گونه نابرابری اجتماعی و تبعیض جنسیتی را می‌گیرد (Giddens, 1992).

پی‌بر بوردیو سرمایه اجتماعی را از سایر انواع سرمایه‌های اقتصادی، فرهنگی و نمادین متمایز می‌سازد و برای آن خصلتی ساختاری و تعاملاتی قائل است. بوردیو سرمایه اجتماعی را شبکه نسبتاً بادوامی از روابط کمایش نهادینه شده توأم با شناخت و تعهدات از جمله اعتماد متقابل تعریف می‌کند که به عنوان منابعی بالفعل یا بالقوه موجبات لازم برای تسهیل کنش‌های فردی و یا جمعی کنش‌گران را فراهم می‌سازد (Bourdieu, 1986: 248). او انواع سرمایه‌ها را قابل تبدیل به هم می‌داند، لذا سرمایه اجتماعی در عین این که تحت تأثیر سایر انواع سرمایه‌هاست، خود نیز بر کم و کیف آن‌ها تأثیر می‌گذارد (Bourdieu, 1987). در دیدگاه بوردیو کنش‌گران اجتماعی تحت تأثیر دو عامل میدان‌های اجتماعی و عادت‌واره به کسب انواع سرمایه‌ها نائل می‌شوند و براساس آن‌ها جایگاه خود را در فضای اجتماعی و در درون میدان‌های اجتماعی تعیین می‌کنند. با توجه به تنوع این میدان‌ها و انواع روابط

متقارن و نامتقارن بین آن‌ها سرمایه اجتماعی هم می‌تواند به انواع متفاوت مثلاً درون گروهی یا بین گروهی تقسیم شود و بین انواع سرمایه‌ها و کنش‌گران بهره‌مند از آن‌ها انواع روابط متقارن و نامتقارن برقرار گردد (Bourdieu, 1988).

جیمز کلمن نیز نظریه بوردیو، سرمایه اجتماعی را از سایر انواع سرمایه‌های فیزیکی، اقتصادی و انسانی و ... تمایز می‌کند و برای آن خصلتی ساختاری و تعاملاتی قائل است که کنش‌گر با عضویت در گروه و تعامل با سایر کنش‌گران با رعایت اصول و قواعد مورد پذیرش در آن گروه و جلب اعتماد دیگران، به اطلاعات مورد نیاز دست می‌یابد و در فرآیند کنش از حمایت جمعی برخوردار می‌گردد (Coleman, 1990). بنابراین سرمایه اجتماعی تسهیل‌کننده کنش‌هاست (Coleman, 1994). در دیدگاه کلمن سرمایه اجتماعی نوعی فرصلت پدید آمده از حیات جمعی است که می‌تواند درون گروهی یا بین گروهی باشد و کنش‌های کنش‌گران فردی یا جمعی را تسهیل نماید. بدیهی است برخورداری هر کنش‌گر از سرمایه اجتماعی هر گروه توأم با تعهدات فرد نسبت به آن گروه می‌باشد و این امر ممکن است او را در برابر سایر گروه‌ها قرار دهد و از سرمایه اجتماعی آن‌ها محروم سازد (۱۹۸۶).

مانوئل کاستلز عصر اطلاعات را مقارن با ظهور جامعه شبکه‌ای می‌داند. پارادایم نوین فن‌آوری اطلاعات بینان مادی گسترش فرآگیر شبکه را در سراسر ساختار اجتماعی فراهم آورده است. حضور یا غیاب در این شبکه‌ها، پویایی هر شبکه در برابر شبکه‌های دیگر منابع حیاتی سلطه و تغییر در جامعه را تشکیل می‌دهند. در جامعه شبکه‌ای، ساخت اجتماعی بر کنش اجتماعی برتری دارد. منظور کاستلز از شبکه، مجموعه‌ای از نقاط اتصال یا گره‌های به هم پیوسته است که در آن نوع گره‌ها به نوع شبکه‌ها بستگی دارد. در عصر اطلاعات، فرهنگ در برابر بینان‌های مادی استقلال نسبی می‌یابد و هویت‌های جدید نوظهور از جمله هویت‌های مقاومت و برنامه‌دار منشأ جنبش‌ها و دگرگونی‌های اجتماعی جدید می‌شوند (کاستلز، ۱۳۸۰). بحث کاستلز تأییدی بر اهمیت روز افزون فرهنگ و سرمایه اجتماعی در عصر اطلاعات است.

رابرت پاتنام هم به تبع کلمن و بوردیو سرمایه اجتماعی را از دیگر انواع سرمایه‌ها متمایز می‌کند و آن را به عنوان سازمانی اجتماعی می‌داند که مشتمل بر شبکه‌ای از روابط و تعاملات توأم با آگاهی و اعتماد اجتماعی است و با تسهیل و همسوسازی کنش‌ها در ارتقاء کارآیی سازمان و توسعه اقتصادی مؤثر واقع می‌شود (پاتنام، ۱۳۸۰). بنابراین با انواع سازمان‌ها یا انواع سرمایه‌های اجتماعی نظیر سرمایه اجتماعی درون گروهی یا بین گروهی سروکار داریم که نوع و کم و کیف هر یک از آن‌ها تابع عوامل عدیده‌ای چون فرآیند اجتماعی شدن، آموزش‌های مدنی، تحولات فنی و ارتباطی و نوع سرگرمی‌های افراد و غیره است. پاتنام پیشرفت فناوری‌های نوین ارتباطی و ایجاد سرگرمی‌های جدید را موجب کاهش سرمایه اجتماعی و افزایش آسیب‌های اجتماعی تلقی می‌کند (Putnam, 2000; 2002).

فرانسیس فوکویاما ضمن نقد پاتنام از لحاظ تأکید بر نهادهای مدنی، سعی دارد در تعریف سرمایه اجتماعی مثل سایر صاحب‌نظران هر دو جنبه عینی و ذهنی، یعنی شبکه روابط رسمی و غیررسمی و اعتماد اجتماعی را مورد توجه قرار دهد (فوکویاما، ۱۳۸۴). او کارکرد اصلی سرمایه اجتماعی را تسهیل همکاری و مشارکت گروهی برای تحقق اهداف و منابع فردی و جمعی و کمک به توسعه اقتصادی - سیاسی و فرهنگی می‌داند. فوکویاما هم نظیر برخی دیگر از صاحب‌نظران برای سرمایه اجتماعی انواع درون گروهی و بین گروهی قائل است که برخورداری اعضای یک گروه از سرمایه اجتماعی محدود در آن گروه ممکن است مانع برخورداری آنان از سرمایه اجتماعی سایر گروه‌ها گردد (همان: ۳۷۹).

کلاوس افه نیز با توجه به ابعاد سرمایه اجتماعی آن را در برگیرنده روابط انجمنی، اطمینان به نهادها و اعتماد بین اشخاص و اقوام و خیرخواهی می‌داند. عوامل تاریخی، فرهنگی - سیاسی و اقتصادی را در کم و کیف سرمایه اجتماعی مؤثر دانسته و خود سرمایه اجتماعی را به عنوان یکی از عوامل کارآیی و توسعه اقتصادی، نظم و صلح جهانی، احساس امنیت و توسعه معرفی کرده است (تاجبخش، ۱۳۸۴). او هم نظیر برخی دیگر از صاحب‌نظران به مسئله کاهش سرمایه اجتماعی در کشورهای صنعتی از جمله در کشور آلمان اشاره می‌کند (Offe, 1998).

با توجه به نکات مطرح شده در دیدگاهها و نظریه‌های جامعه شناختی و غیر جامعه شناختی، به ویژه در ارتباط کنش‌گران و پیشنهادهای ارائه شده در سیاست‌ها و خط مشی‌ها چهار نظریه و دیدگاه را می‌توان از هم تفکیک کرد:

۱- دیدگاه اجتماع محلی گرا، ۲- دیدگاه شبکه‌ها، ۳- دیدگاه نهادی، ۴- دیدگاه هم افزایی

جدول شماره ۱- چهار نظریه اصلی سرمایه اجتماعی

عنوان نظریه یا دیدگاه	کنش‌گران	پیشنهادها در زمینه سیاست یا خط مشی
(۱) نظریه اجتماع محلی گرا (انجمن‌های محلی)	گروه‌های اجتماع محلی، سازمان‌های داوطلبانه	کوچک زیباست، دارایی فقرا
(۲) نظریه شبکه گرا (روابط پیوندی و آوندی اجتماع محلی)	کارآفرینان گروه‌های کسب و کار واسطه‌های انتقال اطلاعات	عدم تمرکز، ایجاد محدوده‌های کسب و کار و شرکتی، به هم مرتبط کردن جدایی‌های اجتماعی
(۳) نظریه نهادگر (نهادهای سیاسی و حقوقی)	بخش‌های عمومی و خصوصی	تضمين و اعطاء آزادی‌های مدنی و سیاسی، نهادینه کردن شفافیت و پاسخ‌گویی
(۴) نظریه هم افزایی شبکه‌های اجتماع محلی (روابط دولت - جامعه)	گروه‌های اجتماع محلی، جامعه مدنی، شرکت‌ها، دولت‌ها	تولید مشترک، مکمل بودن، مشارکت، پیوندها، ارتقای ظرفیت و مقیاس سازمان‌های محلی

(منبع: ولکاک، ۱۹۹۸ و ۲۰۰۰)

به این ترتیب با رویکردی تلفیقی و بر اساس دیدگاهها و نظریه‌های فوق می‌توان سرمایه اجتماعی را متشکل از مجموعه روابط و پیوندهای اجتماعی، اعتماد در سطوح مختلف، هنجارها، حمایت اجتماعی و روابط انجمنی و مشارکت دانست که کم و کیف آن به عوامل و عناصر ساختاری، میانی و فردی از وابسته است.

علاوه بر دیدگاه‌ها و نظریه‌ها، پژوهش‌ها و مطالعات گستردۀ‌ای در حوزه سرمایه اجتماعی انجام شده است. گزارش‌های منتشره را می‌توان در سه سطح تجارب بین المللی، تجارب ملی و تجارب منطقه‌ای تقسیم کرد. همان فن از جمله مدیران مدارس محلی آمریکا با افرادی مانند کلمن، پکستن و پورتس با دیدی جامع‌تر به مسئله سرمایه اجتماعی پرداخته‌اند و کسانی مانند پاتنام و فوکویاما در تصریح و تشریح ابعاد و عوامل و پیامدهای سرمایه اجتماعی نقش قابل توجهی در امریکا ایفا کردند. و در ادامه به فعالیت و گزارش‌های بانک جهانی، کانادا، استرالیا، یونان، انگلیس، فرانسه، آلمان، ایتالیا، هند، مالزی می‌توان اشاره نمود که با لحاظ کردن ابعاد مختلف در این حوزه تلاش‌های تجربی را به ثبت رسانده‌اند.

تحقیق پیرامون سرمایه اجتماعی در ایران به طور کلی محدود و نوپاست و عمده تحقیقات معطوف به بررسی عمل جمعی و مشارکت‌های داوطلبانه در اشکال مختلف در جامعه ایران در گستره تاریخ و دوره معاصر بوده است و لذا بخشی از تجارب ملی به صورت غیر مستقیم یکی از مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی را مطالعه کرده است. با این وجود در سال‌های اخیر، سنجش سرمایه اجتماعی به طور مستقیم و در سطح ملی و کلان شهرها نیز مورد مطالعه قرار گرفته که از میان آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره نمود که با ابزار واحد به سنجش سرمایه اجتماعی پرداخته و نتایج به دست آمده را به لحاظ زمان و مکان قابل مقایسه نموده است:

- پژوهش ملی «سنجدش سرمایه اجتماعی در ایران»
- پژوهش ملی «سنجدش سرمایه اجتماعی جوانان ایران»
- سنجش سرمایه اجتماعی در کلان شهر تهران (موسی، ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷)

روش‌شناسی

روش مورد استفاده در پژوهشی که نوشتار حاضر بر اساس بخشی از یافته‌های آن تدوین گردیده، پیمایش با تکنیک گردآوری اطلاعات از طریق پرسش‌نامه بوده که به صورت

مراجعةه حضوری به افراد تکمیل شده است. در تنظیم پرسش نامه، مراحل مختلفی طی شده: تشکیل بانک پرسش نامه مبتنی بر تجرب و پژوهش های داخلی و خارجی، مراجعته به اسناد و مدارک و نظریه های مرتبط با موضوع و ...

جامعه آماری را افراد ۱۵ سال به بالای خانوارهای معمولی ساکن در شهر کرمان تشکیل می دهند که با کاربرد روش های نمونه گیری احتمالی انتخاب شده اند. روش نمونه گیری، با توجه به اهداف پژوهش و ملاک های آماری و تجربی و برخی محدودیت ها، روش «خوشه ای چند مرحله ای» در نظر گرفته شده است. به منظور تعیین حجم نمونه از فرمول نمونه گیری کوکران استفاده گردیده که حجم نمونه معادل 350 نفر به دست آمده است. مبنای انتخاب افراد نمونه نقشه کل بلوک های شهر کرمان و چار چوب نمونه بوده و هر نمونه از میان افراد خانوار به صورت تصادفی انتخاب و پاسخگوی پرسش های مندرج در پرسش نامه بوده است.

$$n = \frac{nt^*s^*}{Nd^* + t^*s^*}$$

اصلی ترین متغیر، سرمایه اجتماعی بوده که تعاریف متعددی از آن در منابع نظری و تجربی ارائه شده است. بر اساس هدف پژوهش و بر مبنای چارچوب نظری که از مرور دیدگاه های نظری و تجربی تحقیقاتی موجود شکل گرفته، مفهوم سرمایه اجتماعی بر اساس ابعاد و مؤلفه های تشکیل دهنده خود متمایز از عوامل و پیامدهایش این گونه تعریف شده است: «سرمایه اجتماعی آن نوع شبکه ای از روابط و پیوندهای مبتنی بر اعتماد اجتماعی بین فردی و بین گروهی و تعاملات افراد با نهادها، سازمانها و گروه های اجتماعی است که قرین همبستگی و انسجام اجتماعی و برخورداری افراد و گروه ها از حمایت و انرژی لازم برای تسهیل کنش ها در جهت تحقق اهداف فردی و جمعی می باشد.»

به منظور عملیاتی کردن تعریف سرمایه اجتماعی، شاخص ها و معرف های متعددی مطرح و پس از ارزیابی اعتبار صوری (Face Validity) آن ها از طریق کسب نظرات

استادان و صاحب نظران اعتبار آن مورد سنجش قرار گرفت. ارتباط و پیوستگی بین عناصر با انجام سه بار پیش آزمون و محاسبه ضرایب الگای کرونباخ در پایان بهره‌گیری از تکنیک تحلیل عاملی (Factor Analysis) تأیید کننده روایی محتوایی و پایایی بسیار بالا و معنadar مقیاس سرمایه اجتماعی بود.

جدول شماره ۱- مقیاس پنج بعدی سنجش سرمایه اجتماعی در شهر کرمان

عوامل					ردیف	مؤلفه‌ها و شاخص‌ها
۵	۴	۳	۲	۱		
			۰/۸۸۵		۱	روابط انجمنی
			۰/۸۲۴		۱-۱	همکاری با نهادهای مدنی
			۰/۷۷۷		۲-۱	عضویت در نهادهای مدنی
			۰/۶۹۰		۳-۱	حضور در برنامه‌های نهادهای مدنی
			۰/۶۶۹		۴-۱	کمک فکری به نهادهای مدنی
			۰/۵۹۱		۵-۱	کمک مالی به نهادهای مدنی
			۰/۷۷۷		۶-۱	قبول مسئولیت اجرایی در نهادهای مدنی
			۰/۷۲۱		۲	هنچارها و اعتماد اجتماعی
			۰/۶۷۷		۱-۲	اعتماد به نهادها
			۰/۶۷۱		۲-۲	اعتماد به گروه‌های اجتماعی
			۰/۶۶۱		۳-۲	ارزیابی از وضعیت جامعه
			۰/۶۴۹		۴-۲	اعتماد به مسئولان
			۰/۷۴۱		۵-۲	اطمینان از رعایت اخلاق شهروندی
			۰/۷۲۰		۶-۲	اطمینان از رعایت ارزش‌های اخلاقی در جامعه
			۰/۶۷۲		۳	پیوندها و اعتماد بین فردی
			۰/۵۸۵		۱-۳	احساس دوستی و تعلق و یکی بودن با دیگران
					۲-۳	اعتماد به دیگران - اشخاص
					۳-۳	همکاری و مشارکت داوطلبانه در رفع مشکلات
					۴-۳	دیگران

عوامل					ردیف	مؤلفه ها و شاخص ها
۵	۴	۳	۲	۱		
		۰/۵۲۸			۵-۳	شرکت در فعالیت های جمعی دیگران رفت و آمد با دیگران
	۰/۸۳۲				۴	همبستگی و انسجام اجتماعی
	۰/۸۱۴				۱-۴	میزان پذیرش اجتماعی
	۰/۶۳۱				۲-۴	میزان انسجام بین قومی
۰/۸۳۷					۳-۴	میزان مدارای قومی و مذهبی
					۵	حمایت اجتماعی
					۱-۵	احساس برخورداری از حمایت جمعی

Extraction Method: Principal component Analysis Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization. a Rotation converged in 5 iterations.

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy	.846 29853.380
Bartlett's Test of Approx. Chi-Square	465
Sphericity df	.000

فرآیند اندازه‌گیری اعتبار و اعتماد ابزار در مورد سایر متغیرها نیز به همین ترتیب انجام شده است.

توصیف یافته‌ها

از مجموع ۳۵۰ نفر ساکنان شهر کرمان که در این پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته‌اند، حدود ۵۲ درصد را مردان و ۴۷/۷ درصد را زنان تشکیل می‌دهند. گستره سنی آنان از ۱۵ تا بیش از ۸۰ سال را در بر می‌گیرد و میانگین برآورد شده ۳۲/۶ سال است. بیشترین پاسخ‌گویان در گروه سنی ۱۵-۲۴ سال (۳۵/۱ درصد) و پس از آن ۲۵-۳۴ سال حدود ۲۶

در صد قرار داشته‌اند. اکثریت افراد دارای تحصیلات دبیرستانی و دیپلم بوده و نزدیک ۲۳ درصد هم تحصیلات زیر دیپلم داشته و یا بسیار سواد بودند. بالغ بر ۲۶ درصد دارای تحصیلات عالی از کارданی تا دکتری بوده‌اند. در زمینه وضع فعالیت، حدود ۳۷ درصد شاغل ۲۵/۷ درصد خانه‌دار و بقیه را افراد بازنشسته، دانشجو، دانش آموز و سرباز تشکیل می‌دهند. ۱۳/۷ درصد هم در زمرة بیکاران قرار داشتند. اکثریت در مشاغل متوسط و پایین شاغل بوده و درآمدی کمتر از ۵۰۰ هزار تومان در ماه داشتند. همچنین، اکثریت قریب به اتفاق کرمانی‌ها دارای قومیت فارس بوده و مسلمان شیعه هستند.

مطابق یافته‌ها، بیش از ۶۴ درصد پاسخ‌گویان متأهل بوده و حدود ۴۳ درصد از خانواده‌های ۳-۴ نفره و پس از آن ۳۳/۸ درصد دارای بعد خانوار ۵ تا ۶ نفره هستند، بیش از ۱۴ درصد خانوارهایی با بیش از ۷ نفر و ۹/۲ درصد هم ۱-۲ نفر دارند. بیش از ۶۰ درصد دارای منزل شخصی بوده، بیش از ۹۰ درصد بومی بوده و نسبت مهاجران حدود ۹ درصد دارای سابقه سکونت بالا در شهر کرمان هستند. اکثریت در فاصله نزدیک با اقوام و آشنايان سکنی گردیده‌اند. فاصله منزل مسکونی آنان با خویشاوندان ۴۳/۴ درصد، دوستان ۴۳/۵ درصد و همکاران ۳۰/۹ درصد کم است. این مسئله نشان می‌دهد در پراکندگی خانه‌های مسکونی تأثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی بیش از عوامل طبیعی و جغرافیایی است.

در بعد ذهنی - شخصیتی هم تفاوت میان افراد موردنظر مطالعه در شهر کرمان قابل توجه است. در بخش باورها و پنداشت‌ها، نسبت مساوی افراد در میزان پایبندی به دین در مقوله کم و زیاد وجود دارد (۳۸/۹ درصد) و حدود ۲۲ درصد هم میزان دین‌داری اعتقادی و مناسکی آنان در حد متوسط ارزیابی شده است. بالاترین ارقام چنین بوده: ۳۱/۱ درصد اکثر موقعیت به زیارت اماکن مقدس و مذهبی می‌روند، ۸۲/۶ درصد همیشه از خداوند کمک می‌خواهند، ۳۶/۴ درصد دخیل بستن برای شفای بیماران را تا حد زیاد مؤثر می‌دانند. اما در بعد اعتقادی، ۳۴/۷ درصد دین را رابطه فردی و خصوصی با خداوند دانسته، حدود ۲۵ درصد معتقد به جدایی دین از سیاست هستند، اما ۳۲/۴ درصد دینداری را صرفاً به قلب پاک ندانسته و انجام اعمال مذهبی را ضروری تلقی می‌کنند.

در زمینه پنداشت از وضعیت آینده جامعه، ۲۷/۵ درصد معتقدند در آینده وضع بدتر خواهد شد، ۲۴/۹ درصد تصور می‌کنند وضعیت تغییری نخواهد کرد و اکثریت ۴۷/۵ درصد نسبت به وضعیت آینده خوش بین بوده و بر این عقیده‌اند که وضع جامعه در آینده بهتر خواهد شد. در ارزیابی از وضعیت محله سکونت خود، نسبت قابل توجهی از افراد نظر مثبت داشته، اما ۳۰/۳ درصد معتقدند خطرات زیست محیطی برای اهالی محله، خطر جدی است. همچنین، ۲۶ درصد خطرات اجتماعی نظیر جرایم و سرقت را در محله قابل توجه ارزیابی کرده‌اند. اما اعتماد متقابل اهالی حدود ۴۰ درصد زیاد، ۲۲ درصد متوسط و ۳۳ درصد کم برآورده شده وضع امنیت از دید ۲۶/۹ درصد نامطلوب و از نظر ۳۸ درصد زیاد است. در مجموع، از نظر ۵۶ درصد افراد مورد مطالعه محله شان تا حد کمی برای زندگی مناسب است و ۴۴ درصد وضعیت مناسب محله را در حد متوسط و زیاد ارزیابی کرده‌اند و این در حالی است که ۶۴/۹ درصد بر این باورند که وضعیت محله به لحاظ تسهیلات و امکانات طی سه سال گذشته هیچ تغییری نکرده است.

در بعد دیگری از نظام شخصیتی یعنی ترجیحات ارزشی یافته‌ها حاکی از اولویت ارزش‌های فرهنگی یعنی دانش و معرفت بر دیگر ارزش‌ها است، به طوری که به لحاظ نظری ۵۵/۳ درصد به ارزش‌های فرهنگی، ۲۱ درصد به ارزش‌های اجتماعی نظیر تعهد و مسئولیت و ۱۵/۳ درصد هم ارزش‌های اقتصادی یعنی ثروت و پول و ۸/۴ درصد ارزش‌های سیاسی نظیر قدرت و نفوذ بهای بیشتری می‌دهند. در زمینه اولویت در انتخاب دیگران، ۵۴/۵ درصد در انتخاب همسایه، ۵۴/۹ درصد در انتخاب همکار، ۵۶ درصد در انتخاب دوست و ۵۶/۲ درصد در انتخاب همسر، افراد غیر خویشاوند اما هم قوم و هم مذهب را ترجیح می‌دهند و این در حالی است که اولویت اقوام و خویشاوندان در انتخاب‌ها به ویژه همسر و دوستان نسبت قابل توجهی (۳۴/۵ و ۲۳/۲ درصد) است.

در میان افراد مورد مطالعه، اکثریت (بیش از ۸۰ درصد) اعتقاد زیادی به فعال گرایی در زندگی دارند، به این معنا که معتقدند انسان با کار و با تلاش می‌تواند آینده خود را بسازد.

اما در عین حال ۳۸/۱ درصد تا حد زیادی به شانس و اقبال اعتقاد دارند. در این زمینه، تلقی از مؤثرترین راه حل مشکلات و پیشبرد کارها در جامعه، ۴۷/۵ درصد به گفتگو و استدلال با طرف مقابل، ۱۹/۲ درصد به برقراری رابطه دوستانه و فامیلی، ۲۱/۹ درصد به نفوذ اداری و پارتی بازی و ۱۱/۴ درصد هم به شیوه‌هایی مثل پرداخت پول اشاره کرده‌اند. در بخش دیگری از نگرش‌ها، رضایت شغلی مطرح شده که نتایج حاکی از ۶۹/۰ درصد رضایت از همکاران و ۵۳/۵ درصد رضایت زیاد از شغل است، حدود ۲۷ درصد در هر دو زمینه رضایت متوسط داشته و رضایت کم در روابط با همکاران به ۱۶/۰ درصد و شغل به ۱۸/۵ درصد می‌رسد.

به این ترتیب، از توصیف مجموع ویژگی‌های اجتماعی، اقتصادی، زیستی و نظام شخصیتی افراد می‌توان به وضعیت متفاوت آنان پی برد و در عین حال شرایط مشابه و گاه یکسان را برای اکثریت آنان به تصویر کشید که می‌تواند کم و کیف سرمایه اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهد.

همان طور که ارقام مندرج در جدول شماره ۲ نشان می‌دهد، میزان سرمایه اجتماعی در شهر کرمان به لحاظ اکثر ابعاد و مؤلفه‌ها در حد متوسط است. در زمینه روابط انجمنی، کمترین حد به کمک فکری و پذیرش مسئولیت‌های اجرایی در نهادهای مدنی باز می‌گردد و بالاترین درصد هم به همکاری با این نهادها اختصاص دارد. بالاترین حد به نهادهای مذهبی و خیریه و کمترین میزان به گروه‌های قومی، سیاسی و شوراهای تعلق داشته است. در مجموع، روابط انجمنی ۳۳/۵ درصد کم، ۴۵ درصد متوسط و ۲۱/۵ درصد زیاد برآورد شده است. این یافته ضعف مشارکت‌های مدنی را در جامعه بازتاب می‌دهد.

در بعد هنچارها و اعتماد اجتماعی که در حد کم محاسبه شده، بالاترین میزان به ترتیب به اعتماد به نهادها و سازمانها و ارزیابی از وضعیت جامعه تعلق می‌گیرد و کمترین حد به اعتماد به مسئولان و اطمینان از رعایت اخلاق شهروندی در جامعه مربوط است. در میان نهادها، بانک‌ها و بیمارستان‌ها بیشترین اعتماد و احزاب سیاسی و نهادهای غیردولتی

و مدنی کمترین اعتماد را جلب کرده‌اند. در میان گروه‌های اجتماعی نیز بالاترین میزان اعتماد متعلق به معلمان و پزشکان و کمترین به بنگاه داران بوده است. در مجموعه، میزان هنگارها و اعتماد اجتماعی $34/6$ درصد کم، $33/3$ درصد متوسط و 32 درصد زیاد به دست آمده است.

در زمینه پیوندها و اعتماد فردی، سرمایه اجتماعی از لحاظ اعتماد به دیگران به ویژه اعتماد به اعضای خانواده و اقوام و خویشاوندان و به تبع آن مشارکت در رفع مشکلات دیگران باز هم با اولویت اقوام و خانواده در حد بالا بوده و در مؤلفه مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی دیگران در حد پائین قرار داشته است. به طور کلی، میزان پیوندها و اعتماد بین فردی $35/5$ درصد کم، $35/9$ درصد متوسط و $28/6$ درصد زیاد برآورد شده که حد متوسط رو به پائین را نشان می‌دهد.

همبستگی و انسجام اجتماعی متوسط در شهر کرمان، از لحاظ میزان پذیرش اجتماعی در حد متوسط، ولی در بعد مدارای قومی و مذهبی ضعیف بوده است. در زمینه انسجام بین قومی هم حد مطلوب به دست آمده است. این بعد از سرمایه اجتماعی، $29/9$ درصد در حد کم، $37/5$ درصد متوسط و $32/6$ درصد زیاد برآورد شده است. تلقی افراد از برخورداری از حمایت دیگران هنگام مواجهه با مشکلات و نیاز به کمک در حد مطلوب به ویژه از سوی آشنايان و خویشاوندان بوده است. بیش از 68 درصد اعلام کرده‌اند در موقع گرفتاری می‌توانند به دیگران اتكاء کنند و از حمایت آنان برخوردار شوند. از ترکیب مؤلفه‌ها و ابعاد، میزان سرمایه اجتماعی محاسبه شده که حدود 11 درصد کم، بیش از 74 درصد متوسط و $14/6$ درصد بوده، سرمایه اجتماعی متوسط در شهر کرمان را نشان می‌دهد.

به این ترتیب، وضعیت سرمایه اجتماعی در شهر کرمان در برخی ابعاد به ویژه روابط سنتی در حد بالا بوده و در بعضی زمینه‌های نوین نظیر روابط انجمنی و هنگارها و اعتماد اجتماعی به ویژه رعایت اخلاق شهروندی ضعیف است. شهر کرمان همانند دیگر مراکز استان‌های کشور با رشد نامتوازن عناصر تشکیل دهنده سرمایه اجتماعی روبه رو است. به

طوری که در رتبه‌بندی سطح توسعه یافته‌گی و سرمایه اجتماعی در حد، میانی قرار گرفته است (نگاه کنید به عبدالله و موسوی، ۲۱۹: ۱۳۸۶-۲۱۸).

جدول شماره ۲ - توزیع درصد سرمایه اجتماعی و ابعاد آن در شهر کرمان

آماره‌ها			توزيع درصدی			سرمایه اجتماعی و ابعاد آن
نما mode	انحراف استاندارد ST. Deviation	میانگین mean	زیاد	متوسط	کم	
متوسط	۴/۲۹۷	۶۶/۱۱	۲۱/۵	۴۵/۰	۳۳/۵	روابط اجتماعی
متوسط	۱/۶۵۱	۱۲/۰۶	۳۹/۷	۴۰/۱	۲۰/۲	- همکاری با نهادهای مدنی
کم	۱/۱۸۶	۱۱/۸۷	۱۲/۱	۳۲/۸	۵۵/۱	- عضویت در نهادهای مدنی
کم	۱/۱۰۹	۱۱/۰۵	۲۹/۶	۳۰/۸	۳۹/۶	- حضور در برنامه‌های نهادهای مدنی
کم	۰/۰۵۷	۱۰/۲۲	۳/۳	۱۲/۹	۸۲/۸	- کمک فکری به نهادهای مدنی
کم	۰/۷۶۳	۱۰/۵۹	۱۲/۱	۳۲/۶	۵۵/۳	- کمک مالی به نهادهای مدنی
کم	۰/۶۹۸	۱۰/۳۱	۷/۳	۱۳/۵	۷۹/۲	- قبول مسئولیت اجرایی در نهادهای مدنی
کم	۳۳/۰۸۸	۱۸۰/۲۷	۳۲/۰	۳۳/۳	۳۴/۶	هنچارها و اعتماد اجتماعی
زیاد	۱۳/۸۰۳	۶۱/۴۸	۳۸/۶	۳۴/۶	۲۶/۸	- اعتماد به نهادهای سازمان‌ها
کم	۱۵/۱۶۵	۶۶/۸۴	۲۹/۶	۳۵/۰	۳۵/۴	- اعتماد به گروههای اجتماعی
متوسط	۳/۲۲۴	۱۴/۹۸	۳۲/۲	۳۸/۲	۲۹/۶	- ارزیابی از وضعیت جامعه
متوسط	۰/۹۸۰	۲/۷۷	۲۱/۴	۴۰/۱	۳۸/۶	- اعتماد به مستولان
کم	۴/۰۳۴	۲۰/۰۶	۲۲/۳	۳۴/۳	۴۳/۴	- اطمینان از رعایت اخلاق شهروندی در جامعه
متوسط	۴/۷۶۲	۱۵/۰۴	۲۳/۷	۳۸/۸	۳۷/۶	- اطمینان از رعایت ارزش‌های اخلاقی در جامعه
متوسط	۱۷/۶۲۶	۱۲۹/۹۴	۲۸/۶	۳۵/۹	۳۵/۵	پیوندها و اعتماد بین فردی
متوسط	۶/۰۲۰	۲۹/۰۲	۳۲/۸	۳۶/۸	۳۰/۳	- احساس تعلق به دیگران
زیاد	۶/۰۳۵	۲۷/۸۶	۴۶/۴	۲۶/۳	۲۷/۳	- اعتماد به افراد دیگر
زیاد	۶/۳۹۱	۳۳/۲۰	۴۴/۳	۲۴/۳	۳۱/۴	- همکاری و مشارکت برای رفع مشکلات دیگران

آماره‌ها			توزیع درصدی			سرمایه اجتماعی و ابعاد آن
نما mode	انحراف استاندارد ST. Deviation	میانگین mean	زیاد	متوسط	کم	
کم	۷/۹۲۴	۲۲/۵۹	۲۵/۳	۲۲/۵	۵۲/۵	- مشارکت در فعالیت‌های جمعی دیگران - رفت و آمد با دیگران
متوسط	۳/۰۷۷	۱۶/۹۹	۲۹/۶	۳۶/۰	۳۴/۵	
متوسط	۸/۷۸۳	۳۹/۶۳	۳۲/۶	۳۷/۰	۲۹/۹	همبستگی و انسجام اجتماعی
متوسط	۲/۶۸۸	۹/۴۹	۳۲/۷	۴۰/۹	۲۶/۵	- پذیرش اجتماعی
زیاد	۷/۳۵۴	۲۴/۴۹	۳۶/۰	۳۳/۲	۲۹/۸	- انسجام بین قومی
کم	۲/۴۲۸	۵/۲۳	۸/۷	۳۹/۱	۵۲/۲	- مدارای قومی و مذهبی
زیاد	۱/۰۴۰	۲/۸۷	۶۸/۵	۷/۷	۲۳/۸	حمایت اجتماعی
متوسط	۴/۶۷۰	۱۰۰/۶۹	۱۴/۶	۷۴/۶	۱۰/۹	سرمایه اجتماعی

تحلیل یافته‌ها

به منظور تحلیل روابط میان متغیرهای مستقل و سرمایه اجتماعی از ضرایب همبستگی بهره‌گیری شده است. همان طور که جدول ماتریس همبستگی نشان می‌دهد، مدت اقامت در شهر با بعد هنجارها و اعتماد اجتماعی $r=0.147$ ، همبستگی و انسجام اجتماعی $r=0.160$ و حمایت اجتماعی $r=0.108$ رابطه مثبت و معنادار داشته است. با افزایش مدت اقامت در شهر کرمان، هنجارها، اعتماد، انسجام و حمایت اجتماعی تقویت شده و سرمایه اجتماعی در این مؤلفه‌ها ارتقا یافته است. در صورتی که فاصله منزل مسکونی با دیگران فقط با روابط انجمنی $r=0.236$ همبستگی معنادار داشته است. به این ترتیب، عوامل محیطی در پیوند با عوامل اجتماعی توانسته بر روی برخی ابعاد سرمایه اجتماعی تأثیر بگذارد.

در زمینه ویژگی‌های زیستی، یافته‌ها حاکی از همبستگی میان سن و پیونددها و اعتماد بین فردی است. به طوری که با بالاتر رفتن سن، احساس تعلق و اعتماد بر دیگران، مشارکت در فعالیت‌های جمعی و همکاری در رفع مشکلات دیگران به ویژه اقوام و

خویشان افزایش یافته و دامنه رفت و آمد با دیگران گسترش یافته است. ($\text{sig} = 0.001$ و $t = 20.204$) این یافته نکته مهمی را در بر دارد و آن ضعف پیوند ها و اعتماد فردی در میان جوانان است.

موقعیت اقتصادی افراد مورد مطالعه هم دارای همبستگی منفی و معنادار با هنجارها و اعتماد اجتماعی، پیوند ها و اعتماد فردی و سازه ترکیبی سرمایه اجتماعی بوده است. در صورتی که این متغیر با حمایت اجتماعی $t = 15.4$ رابطه مستقیم داشته است. بدین معنا که سرمایه اجتماعی در میان افراد دارای موقعیت اقتصادی پائین تر، قوی تر بوده، اما حمایت اجتماعی رابطه معکوس با وضعیت اقتصادی داشته است.

در بعد نظام شخصیتی افراد هم، پنداشت ها، نگرش ها و ارزش ها توانسته تأثیرات خود را بر ابعاد مختلف سرمایه اجتماعی آشکار سازد. دین داری با روابط انجمنی و حمایت اجتماعی همبستگی معنادار داشته، به طوری که با افزایش میزان دینداری، روابط انجمنی و حمایت اجتماعی تقویت شده است. از آن جا که طبق یافته ها، بیشترین فعالیت های انجمنی مربوط به هیأت های مذهبی و گروه های خیریه بوده که عمدتاً در حمایت اجتماعی از دیگران هم نقش به سزایی دارند، این همبستگی قابل توجیه می شود. بنابراین، در جامعه مورد مطالعه دین می تواند مبنای برای ارتقاء سرمایه اجتماعی گردد.

پنداشت مثبت از آینده نیز به افزایش سرمایه اجتماعی در شهر کرمان انجامیده است. طبق یافته ها، افرادی که معتقدند وضعیت جامعه در آینده بهتر خواهد شد، دارای هنجارها و اعتماد اجتماعی، پیوند ها و اعتماد فردی و حمایت بیشتری هستند. همچنین، از آینده با سرمایه اجتماعی نیز همبستگی مثبت و معنادار داشته است. ($\text{sig} = 0.001$ و $t = 17.3$) بر این اساس، ضرایب همبستگی محاسبه شده، پنداشت از وضعیت محلی با روابط انجمنی، پیوند ها و اعتماد فردی، حمایت اجتماعی و سرمایه اجتماعی رابطه معنادار داشته است. این یافته ها، بازتاب روابط و شبکه های درون گروهی در شهر کرمان است.

سه مؤلفه روابط انجمنی، هنجارها و اعتماد اجتماعی و حمایت اجتماعی دارای همبستگی مثبت و معنادار با ترجیحات ارزشی بوده، یعنی اولویت دهی در امور مختلف فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی می‌تواند زیر بنای برقراری روابط مدنی، حمایتی، اخلاقی و اعتماد اجتماعی گردد. همچنین، کسانی که در انتخاب همسایگان، دوستان، همکاران و همسر خود بر معیارهای عام تأکید داشته، از سرمایه اجتماعی ضعیف‌تری به ویژه در ابعاد هنجارها و اعتماد اجتماعی، انسجام اجتماعی و حمایت اجتماعی برخوردار بوده‌اند. و تنها اولویت انتخاب با روابط انجمنی همبستگی مثبت داشته است. این یافته نشان‌گر سرمایه اجتماعی سنتی و غلبه هنجارها و روابط درون گروهی به ویژه خویشاوندی در شهر کرمان است.

میزان فعال گرایی دارای همبستگی معناداری با سرمایه اجتماعی و ابعاد آن است. به طوری که با افزایش اعتقاد به ساختن آینده با کار و تلاش بر میزان روابط انجمنی $\beta = 0.303$ ، هنجارها و اعتماد اجتماعی $\alpha = 0.355$ ، پیونددها و اعتماد فردی $\gamma = 0.309$ حمایت اجتماعی $\tau = 0.369$ و سرمایه اجتماعی $\delta = 0.313$ افروده می‌شود. احساس بهره مندی و رضایت شغلی نیز تأثیر مثبت خود را بر سرمایه اجتماعی نشان داده است. با افزایش رضایت شغلی، سرمایه اجتماعی و هنجارها و اعتماد اجتماعی، پیونددها و اعتماد فردی و حمایت اجتماعی روند فراینده داشته است. همبستگی معنادار و منفی میان تلقی از مؤثرترین راه حل مشکلات و سرمایه اجتماعی نیز به دست آمده است. در ابعاد هنجارها و اعتماد فردی $\beta = 0.341$ ، پیونددها و اعتماد فردی $\gamma = 0.315$ ، حمایت اجتماعی $\alpha = 0.399$ و سرمایه اجتماعی $\delta = 0.128$ - بیشترین میزان متعلق به کسانی بوده که به شیوه‌های غیر اصولی مثل پارتی بازی، نفوذ اداری و روابط دوستانه برای پیشبرد امور اعتقاد داشتند و تنها در بعد همبستگی و انسجام اجتماعی، همبستگی مثبت به دست آمده که نشان‌گر انسجام اجتماعی قوی‌تر در میان معتقدان به روش گفتگو و استدلال برای حل مشکلات است ($\text{sig} = 0.000$).

به این ترتیب، مطابق با چارچوب نظری پژوهش سرمایه اجتماعی تابعی از ویژگی‌های محیطی، زیستی، اجتماعی - اقتصادی و نظام شخصیتی افراد است که هر یک ببروی شکل‌گیری و تغییرات ابعاد آن سهیم هستند.

جدول شماره ۳- ضرایب همبستگی متغیرهای وابسته و مستقل

متغیرهای مستقل	متغیر وابسته	روابط انجمنی	هنچارها و اعتماد اجتماعی	پیوندها و اعتماد فردی	همبستگی و انسجام اجتماعی	حمایت اجتماعی	سرمایه اجتماعی
مدت اقامت در شهر	۰/۱۴	۰/۱۴۷*	۰/۰۲۷	۰/۱۶۰*	۰/۱۰۸*	۰/۹۷۵	-۰/۰۰۲
	۰/۷۹۶	۰/۰۲۶	۰/۶۶۰	۰/۰۳۲	۰/۰۴۹	۰/۰۹۷۵	۳۴۳
	۳۲۷	۲۲۶	۲۶۹	۱۷۸	۳۳۲	۰/۹۷۵	-۰/۰۰۲
فاصله منزل مسکونی با دیگران	۰/۲۳۶*	۰/۰۴۷	۰/۱۰۳	-۰/۰۲۲	۰/۰۰۵	-۰/۰۰۰	۰/۰۱۰
	۰/۰۱۶	۰/۴۸۲	۰/۰۹۲	۰/۷۷۱	۰/۹۲۹	۰/۰۸۶۰	۳۳۲
	۳۳۱	۲۲۲	۲۷۱	۱۷۴	۳۲۰	۰/۰۱۰	-۰/۰۰۰
سن	-۰/۰۸۰	۰/۱۲۴	۰/۰۲۰۴*	۰/۰۴۵	۰/۰۷۹	۰/۰۵۲	-۰/۰۰۰
	۰/۱۴۵	۰/۰۶۲	۰/۰۰۱	۰/۰۴۹	۰/۱۴۹	۰/۰۳۳۰	۳۵۰
	۳۳۱	۲۲۸	۲۷۳	۱۷۸	۳۳۷	۰/۰۵۲	-۰/۰۰۰
موقعیت اقتصادی	۰/۰۷۳	-۰/۲۲۹*	-۰/۰۱۳۹*	-۰/۰۵۶	-۰/۰۰۵	۰/۱۵۰**	-۰/۰۰۷
	۰/۴۲۸	۰/۰۳۹	۰/۰۲۳	۰/۴۶۴	۰/۰۰۵	۰/۰۰۷	۳۴۳
	۱۱۹	۸۲	۲۶۷	۱۷۵	۳۳۲	۰/۱۵۰**	-۰/۰۰۷
دین داری	۰/۰۰۱	۰/۱۱۱	۰/۰۸۹	-۰/۰۶۶	۰/۲۴۶**	۰/۰۷۵	-۰/۰۰۰
	۳۳۱	۲۲۸	۲۷۳	۰/۳۸۰	۰/۰۰۰	۰/۱۶۲	۳۵۰
	۰/۰۰۱	۰/۰۹۵	۰/۰۹۰	۰/۱۴۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰
پنداشت از وضعیت جامعه در آینده	۰/۰۵۸	۰/۳۰۱**	۰/۱۶۲*	۰/۰۱۹	۰/۲۳۳**	۰/۱۷۳**	-۰/۰۰۱
	۰/۲۹۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۸	۰/۸۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۳۴۵
	۳۲۶	۲۲۸	۲۷۰	۱۷۶	۳۳۳	۰/۱۷۳**	-۰/۰۰۱

متغیرهای مستقل	متغیر وابسته	روابط انجمنی	هنچارها و اعتماد اجتماعی	پیوندها و اعتماد فردی	همبستگی و انسجام اجتماعی	حمایت اجتماعی	سرمایه اجتماعی
پنداشت از وضعیت محله	۰/۱۳۱*	۰/۱۲۱*	۰/۲۷۴	۰/۲۱۱*	-۰/۰۱۷	۰/۱۲۳*	۰/۱۶۸**
	۰/۰۲۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۸۳۰	۰/۰۲۶	۰/۰۰۲
	۳۱۹	۲۲۲	۲۶۵	۱۷۲	۳۲۶	۳۲۸	۳۲۸
ترجیحات ارزشی	۰/۱۳۶*	۰/۱۸۳**	۰/۰۸۳	-۰/۰۶۶	۰/۱۲۳*	۰/۰۹۶	۰/۰۹۶
	۰/۰۱۳	۰/۰۰۶	۰/۱۷۲	۰/۳۰۷	۰/۰۲۴	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳
	۳۳۱	۲۲۶	۲۷۱	۱۷۷	۳۳۴	۳۴۷	۳۴۷
اولویت انتخاب دیگران	۰/۱۲۷*	-۰/۱۴۲*	-۰/۰۶۷	-۰/۳۲*	-۰/۱۱۷*	-۰/۰۲۹	-۰/۰۲۹
	۰/۰۲۴	۰/۰۳۴	۰/۲۷۶	۰/۰۱۱	۰/۰۴۸	۰/۶۳۱	۰/۶۳۱
	۳۲۰	۲۲۳	۲۶۷	۱۷۱	۲۸۴	۲۹۳	۲۹۳
فعال گرایی	۰/۲۰۳*	۰/۳۵۵**	۰/۳۰۹***	-۰/۱۱۱	۰/۲۵۸***	۰/۳۱۳**	۰/۳۱۳**
	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۵۵	۰/۰۰۰	۳۱۴	۳۲۶
	۳۰۸	۲۱۵	۲۵۹	۱۶۶	۳۱۴	۳۲۶	۳۲۶
رضایت شغلی	۰/۰۶۹	-۰/۲۳۴*	۰/۲۷۶***	۰/۰۸۰	۰/۳۶۹***	۰/۲۰۲*	۰/۲۰۲*
	۰/۴۷۸	۰/۰۴۲	۰/۰۱۰	۰/۰۱۸	۰/۰۰۰	۱۱۰	۱۱۰
	۱۰۷	۷۹	۸۷	۶۷	۰/۰۱۸	۰/۰۰۰	۱۱۰
تلقی از مؤثرترین راه حل مشکلات	-۰/۰۴۳	-۰/۲۴۱**	-۰/۲۱۵***	۰/۱۵۶*	-۰/۲۹۹*	-۰/۱۲۸*	-۰/۱۲۸*
	۰/۴۴۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۴۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸
	۳۲۵	۲۲۵	۲۶۹	۱۷۴	۳۳۱	۳۴۳	۳۴۳

* Correlation is significant at the 0/05 level (2-tailed).

** Correlation is significant the 0/01 level (2-tailed).

در پاسخ‌گویی به پرسش مبنی بر تفاوت سرمایه اجتماعی میان زنان و مردان، آزمون T استفاده شده است. همان طوری که نتایج آزمون در جدول شماره ۴ نشان می‌دهد، سرمایه اجتماعی در بعد روابط انجمنی، بین میانگین زنان و مردان در سطح خطا پذیری ۰/۰۱ تفاوت معنادار وجود دارد. به طوری که مردان بیش از زنان دارای روابط مدنی و انجمنی

در شهر کرمان هستند که عمدتاً خود را در قالب گروههای مذهبی، خیریه و ورزشی نشان داده است.

تفاوت میانگین هنجارها و اعتماد اجتماعی در بین دو جنس معنادار بوده است و با خطابی کم تفاوت مشاهده شده را می‌توان به جامعه آماری تعمیم داد. طبق یافته‌ها، تفاوت میانگین ۱۰/۲۶۶۲ - برآورده شده که نمایان گر سرمایه اجتماعی قوی‌تر در بعد هنجارها و اعتماد اجتماعی میان مردان است. نتایج آزمون در بعد پیوندها و اعتماد فردی هم معناداری تفاوت میانگین بین مردان و زنان را نشان می‌دهد. زنان با برخورداری از میانگین بالاتر در احساس تعلق و اعتماد به دیگران، همکاری و مشارکت در فعالیتها و رفع مشکلات دیگران و رفت و آمد با دیگران به ویژه آشنایان و اقوام و خویشان سرمایه اجتماعی بالاتری نسبت به مردان دارند. اما در زمینه همبستگی و انسجام اجتماعی و حمایت اجتماعی تفاوت معنادار میان دو جنس وجود ندارد و مردان و زنان در این مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی مشابه هستند.

در مجموع، سازهٔ ترکیبی سرمایه اجتماعی بین دو جنس متفاوت بوده، طبق نتایج مردان با میانگین ۱۰۱/۳۵ از سرمایه اجتماعی زنان و مردان در سطح خطاپذیری کمتر از ۰/۰۱ تفاوت معنادار وجود دارد. بنابراین، جنسیت هم بر کم و کیف سرمایه اجتماعی در شهر کرمان مؤثر بوده، که این مستله ضرورت توجه به معیار جنس را در برنامه‌های ارتقای سرمایه اجتماعی نشان می‌دهد.

جدول شماره ۴- تفاوت میانگین سرمایه اجتماعی و ابعاد آن بر حسب جنس

متغیرها	طبقات	میانگین	انحراف معیار	آزمون‌ها	df	sig
روابط انجمنی	زن	۱۱۱/۸۲۳۹	۱۱/۵۱۵۸۸	۲/۵۵۹	۳۲۹	۰/۰۱۱
	مرد	۱۱۲/۲۸۴۹	۱۱/۷۴۲۲۲			
هنچارها و اعتماد اجتماعی	زن	۱۷۴/۷۸۳۰	۳۴/۲۷۷۵۸	-۲/۳۶۰	۲۲۹	۰/۰۱۹
	مرد	۱۸۵/۰۴۹۲	۳۱/۳۸۳۲۲			

متغیرها	طبقات	میانگین	انحراف معیار	آزمون‌ها	df	sig
پیوندها و اعتماد فردی	زن	۱۴۵/۲۱۴۳	۱۵/۲۲۰۰۱	۲/۵۵۱	۲۶۷	۰/۰۱۱
	مرد	۱۲۹/۳۶۶	۱۷/۳۶۱۹۷			
همبستگی و انسجام اجتماعی	زن	۱۱۹/۷۰۶۳	۱۴/۸۵۴۶۱	۱/۳۶۷	۳۱۵	۰/۱۷۳
	مرد	۱۲۰/۳۸۹۵	۱۴/۲۰۱۷۱			
حمایت اجتماعی	زن	۲۸/۸۷۸۲	۵/۸۷۳۲۵	۰/۴۲۰	۳۲۱	۰/۶۷۵
	مرد	۲۹/۱۶۰۲	۶/۱۷۴۷۸			
سرمایه اجتماعی	زن	۹۹/۹۷۰۰	۵/۰۶۹۹۸	-۲/۷۶۸	۳۴۸	۰/۰۰۶
	مرد	۱۰۱/۳۴۸۹	۴/۲۴۲۴۲			

بحث و نتیجه‌گیری

مفهوم پردازی سرمایه اجتماعی مرهون مطالعات متعددی چه در حوزه اندیشمندان کلاسیک و چه در در حوزه اندیشمندان معاصر می‌باشد که در بخش نظری تشریح شد. اما امروزه به عنوان یک موضوع، محور مباحث اصلی و اساسی مراکز علمی، پژوهشی، سیاستگذاری و حتی برنامه‌های دولتی قرار گرفته و جایگاه خاصی را در دنه‌های اخیر به خود اختصاص داده است. نکته مهم آن است که مطالعات پیرامون سرمایه اجتماعی نبایستی محدود به جنبه‌های صرفا نظری گردد بلکه برای ثمربخشی باید به عرصه‌های زندگی اجتماعی کشیده شود تا بتواند در رفع و تعدیل چالش‌ها، تعارضات و مشکلات جامعه نقش افرین باشد.

بر همین اساس مطالعه سرمایه اجتماعی در شهر کرمان انجام یافته است. نتایج به دست آمده از پژوهش نشان می‌دهد که سرمایه اجتماعی در این شهر در حد متوسطی بوده و چند گانگی در ابعاد مختلف آن وجود دارد. به طوری که در برخی مؤلفه‌های اصلی سرمایه اجتماعی نظیر روابط انجمنی و هنجارها و اعتماد اجتماعی از ضعف جدی برخوردار است و در برخی عناصر همانند پیوندها و اعتماد فردی، همبستگی و انسجام اجتماعی در

حد میانی و در بعد حمایت اجتماعی دارای قوت و عملکرد مناسب است. این نتایج به ویژه با توجه به عناصر تشکیل دهنده هر بعد نشان می‌دهد بسیاری از سازوکارهای اجتماعی که مردم به آن وابسته بوده دگرگون شده و یا در حال تغییر هستند، در حالی که بسیاری از زمینه‌ها همچنان از قدرت بالایی برخوردارند. بنابراین، مردم برای ایجاد ارتباط و تأمین منافع متقابل نیازمند سازوکارهای جدید در حوزه روابط اجتماعی و نهاد سازی‌های ذی‌ربط می‌باشند.

بدیهی است توسعه یافته‌گی در ایران روندی هموار نداشته و در تمام شهرها به طور یکسان رو به رشد نبوده بلکه با فراز و فروزهای همراه بوده که بازتاب آن را می‌توان در ارتباط با سرمایه اجتماعی نیز دریافت. به گونه‌ای که سرمایه اجتماعی در شهر کرمان در برخی ابعاد کاملاً محلی، خاص و ویژه یا سنتی بوده و در برخی مؤلفه‌ها با دگرگونی‌های پدیدآمده در اشکال نوین همراه شده است. مطابق با یافته‌ها مشارکت در اشکال جدید که در قالب روابط انجمنی و مشارکت نهادمند تعریف شده، در شهر کرمان ضعیف است و نتوانسته به صورت تعریف نقش‌های جدید، افزایش آگاهی، افزایش احساس تعلق به اجتماع و... بارور شود. با وجود اهمیت هیأت‌های مذهبی و نهادهای خیریه به دلیل قرار گرفتن آن‌ها در چارچوب نهادهای سنتی خصیصه مدرن به خود نگرفته است و از طرفی کارکردهای این نهادها محدود به اهداف خاص تعریف شده و خارج از شمول گستره می‌باشد. چنین به نظر می‌رسد که سنت‌ها و تجارب قدیم با وضعیت مدرن در هم آمیخته و به سمت شکل‌گیری گونه‌های نوین پیش می‌رود اما همچنان با چالش‌های جدی مواجه است. بایستی توجه داشت در این فرآیند، لزوم تقویت اشکال نوین سرمایه اجتماعی به معنای تضعیف عناصر سنتی نیست، چرا که بسیاری از ابتکارات می‌توانند از طریق اشکال سنتی نظیر هیأت‌های مذهبی تسریع و پر ثمرتر شوند. در حقیقت، سرمایه اجتماعی در عین حال که متکی بر حیات نهادهای مدنی است، اما موكول به وجود تشکل‌های خاص نیست.

مطابق با نظریه‌ها، اعتماد عنصر محوری سرمایه اجتماعی به شمار می‌رود که در شهر کرمان نسبت به نهادها و سازمان‌ها در حد زیاد، در مورد مسئولان در حد متوسط و گروه‌های اجتماعی در حد ضعیف وجود داشته است. در میان گروه‌های اجتماعی به جز چند گروه نظیر معلمان، پزشکان و اساتید دانشگاه تقریباً اکثر گروه‌های مهم، تأثیر گذار و صاحب نفوذ در جامعه از اعتماد متوسط و کم برخوردارند. همان‌طور که فوکویاما تأکید داشته: مسئله اعتماد میان مردم و حکومت در شبکه‌های رسمی و غیر رسمی پیشبرد و توسعه جامعه را تسهیل می‌کند، چرا که اعتماد پایه اصلی نظم اجتماعی است و اجتماعات بر اساس اعتماد متقابل بنا شده‌اند و بدون آن به صورت خلق الساعه به وجود نمی‌آیند.^(۵) (۱۹۹۹: ۵)

نکته قابل تأمل در شهر کرمان مربوط به اعتماد بین فردی بالا به ویژه نسبت به افراد خانواده و خویشاوندان است و هر چه از خانواده می‌گذرد و به همشهريان و هم وطنان می‌رسد بسیار کاهش می‌یابد. بدیهی است، آن چه قابلیت جامعه را برای ساخت سرمایه اجتماعی نشان می‌دهد، توانایی افراد برای فراتر رفتن از سطح خانواده و آشنایان نزدیک است که کلمن به خوبی آن را تحلیل کرده است. وجود روابط حاکی از اعتماد و به تبع آن مشارکت در فعالیت‌های جمعی، رفت و آمد و همکاری در رفع مشکلات دیگران در درون خانواده‌ها و عدم وجود آن در روابط غیر خویشاوندی زمینه شکل‌گیری هویت‌های کوچک‌تر محلی و خانوادگی را فراهم می‌کند که تقویت کننده ابعاد سنتی و در چالش با هویت‌های فرقه‌ای و ملی است. همان‌طور که فاکس (۱۹۷۴) استدلال کرده، اعتماد امری پویا است و به شرایط بستگی دارد، شرایط سنتی حاکم بر نگرش‌ها و شبکه روابط در این شهر پیوندها و همبستگی‌های درون گروهی را بازتاب می‌دهد.

نتایج مربوط به اعتماد زمانی نگران کننده می‌شود که بتوان تأثیر آن را در پنداشت‌ها و باورهای مردم در قالب افت ارزش‌های اخلاقی و اجتماعی مشاهده کرد. در این مطالعه اطمینان از رعایت ارزش‌های اخلاقی در جامعه متوسط و اطمینان از رعایت اخلاق شهروندی کم به دست آمده که بسیار در ایجاد ظرفیت و توانمندسازی در سرمایه اجتماعی

حائز اهمیت است. در جامعه‌ای که افراد مناسباتی مبتنی بر اعتماد تعمیم یافته، همبستگی و انسجام اجتماعی داشته باشند امکان مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها، تکوین و تحکیم دموکراسی مبتنی بر شهروندی بیشتر خواهد بود. با وجود یافته‌های به دست آمده، پذیرش اجتماعی متوسط، انسجام بین قومی زیاد و مدارای قومی- مذهبی کم، بایستی در جهت تقویت این هنجارها در جامعه کوشید و سرمایه اجتماعی برون گروهی را تقویت کرد. تأثیرپذیری کم و کیف سرمایه اجتماعی و ابعاد تشکیل دهنده آن در شهر کرمان از عوامل زیستی، محیطی، اجتماعی، اقتصادی و نظام شخصیتی افراد نشان می‌دهد به منظور ارتقاء سرمایه اجتماعی بایستی به بسترهای، شرایط و تفاوت‌های فردی در ابعاد نگرشی و کنشی توجه داشت که برخاسته از در هم آمیختگی سنت و تجدد است. به عبارت دیگر، چالش‌های تجدد در کشور و شهرهایی چون کرمان بایستی به دقت ملاحظه و مطالعه وسیس با راهکارهای منطبق بر ظرفیت‌های اجتماعی سازمان دهی و در برنامه‌های توسعه اجتماعی و فرهنگی محور قرار گیرد. بنابراین، شکل‌گیری و رشد سرمایه اجتماعی در سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های مربوط به هر شهر هم به عنوان یک ضرورت و هم به عنوان یک هدف مورد توجه قرار گیرد.

در این راستا تقویت، تشویق و کمک به تشکیل نهادهای مدنی، تقویت و غنی‌سازی آموزش‌های عمومی، کاربردی‌تر کردن آموزش‌ها بر حسب نیاز، تأمین و گسترش امنیت به عنوان پیش نیاز توسعه و تشکیل سرمایه اجتماعی، پرهیز از تصدی گری‌های دولتی و جلب مشارکت مردم، اعتمادسازی و شفافیت، تقویت نگرش‌ها و پنداشت‌های مثبت و ارزش‌های عام جامعه و پرهیز از خاص گرایی‌هایی که مانع عام‌گرایی می‌شود، ارتقاء ابعاد نوین اجتماعی نظری اخلاق شهروندی و... توصیه می‌شود. البته به تعبیر جان فیلد نبایستی از نیمه تاریک سرمایه اجتماعية غافل بود چرا که دسترسی به سرمایه اجتماعی به موقعیت افراد و گروه‌های خاص نیز بستگی دارد و همه به طور یکسان از امتیازات آن بهره‌مند نخواهند شد.

References

- پیران، پرویز و دیگران (۱۳۸۵)، «کار پایه مفهومی و مفهوم‌سازی سرمایه اجتماعی (با تأکید بر شرایط ایران»، تهران: **فصلنامه رفاه اجتماعی**، سال ششم، شماره ۲۳.
- تاجبخش، کیان [گردآوری] (۱۳۸۴) **سرمایه‌های اجتماعی: اعتماد، دموکراسی و توسعه**، ترجمه افشین خاکباز، حسن پویان، تهران: نشر شیرازه.
- عبداللهی، محمد و میر طاهر، موسوی. (۱۳۸۵)، «سرمایه اجتماعی در ایران: وضعیت موجود، دورنمای آینده و امکان‌شناسی گذار (چالش‌ها و چاره‌ها)»، تهران: **فصلنامه رفاه اجتماعی**، سال ششم، شماره ۲۵.
- موسوی، میر طاهر (۱۳۸۶)، **سنجد سرمایه اجتماعی در ایران**، تهران: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
- موسوی، میر طاهر و دیگران (۱۳۸۷)، **سنجد سرمایه اجتماعی در تهران**، تهران: دانشگاه تهران و شهرداری تهران.
- فوکویاما، فرانسیس. (۱۳۸۴)، «سرمایه اجتماعی و جامعه مدنی»، در کتاب **مجموعه مقالات سرمایه اجتماعی**، تهران: انتشارات شیرازه.
- کاستلز، مانوئل. (۱۳۸۰)، «عصر اطلاعات: اقتصاد، جامعه و فرهنگ. ظهور جامعه شبکه‌ای»، ترجمه علیقلیان و خاکباز، تهران: طرح نو.
- ویر، ماکس. (۱۳۷۳)، «اخلاق پروتستان و روح سرمایه‌داری»، ترجمه رشیدیان و منوچهری، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- Bourdieu, P. (1986), “The forms of Capital” in J. Richardson (ed.) **Handbook of Theory and Research for Sociology of Education N. Y. Greenwood Press**.
- Bourdieu, P. (1987), “**Distinction: A Social Critique of The Judgement of taste**”, nice.
- Bourdieu, P. (1988), “**Practical Reason: On The Theory of Action**”, Johnson.
- Coleman, J. (1990), “**Equality and Achievement in Education**”, Westview Press.
- Coleman, J. (1994), “**Foundation of Social Theory**”, Cambridge.
- Giddens, A. (1992), “**The transformation of Intimacy**”, Cambridge polity press.

- Giddens, A. (1998), “**The Third way: The Renewal of Social Democracy**”, London: profile Press.
- Habermas, J. (1979), “**Communication and The Evolution of Society**”, MC Carthy, Boston: Beacon Press.
- Habermas,1979.
- James farr,2003; 9
- Offe, C (1998) **A Declance of social Capital.** The German Case, Berlin: Humbort Universitutz.
- Parsons, T. (1996), Societies, **Evolutioniry and Comparative Perspective**, N. J. Prentice Hall.
- Putnam, R. (2000), Bowling Alone, N. Y. Simon and Schuster.
- Putnam, R. (2002), **Democracies in FluxLThe Evolution of Social Capital**